

Bayer Zsolt: Beteg ország

2011 május 26. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

1

Átlag: 1 (1 szavazat)

Mérték

Magyarország beteg. Súlyos beteg. A tünetek aggasztóak. Először itt van a rendszakszervezet és a tüntetések. És a szakszervezeti vezető, aki azt mondja, hogy nem tudja garantálni a tüntetések békés jellegét. Ezt merészeli mondani!

Egy egészséges országban ezért kommandósok törnék rá az ajtót, csuklyát húznának a fejére, és börtönben rohadna meg. Ugyanis

1. A hatályos törvények szerint bármely tüntetés szervezője felel a tüntetés békés jellegéért, s ha erre képtelen, köteles a tüntetést lefűjni;
2. Mindez hatványozottan áll egy rendőri vezetőre; 3. Ezzel a kijelentésével Kónya Péter megszegte esküjét, és leköpte az Alkotmányt (na nem az újat, hanem azt a régit, amely a mögötte állók szerint a létező alkotmányok legjobbika).

Kónya Péter provokátor. Megbízást teljesít. Vagy elment az esze. De egészséges országban – ismétlem – ezt nem tehetné meg büntetlenül. De itt megteszi, és a mögötte állók kontráznak neki, a baloldali sajtó a Népszavával és Bolgárral az élen polgárháborút vizionál és dörzsöli a tenyerét.

Magyarország beteg.

A tünetegyüttes része mindaz, ami a Nemzeti Színház körül zajlik. És most mindjárt az elején szeretném leszögezni: mindezért nem Alföldi Róbert a hibás. Legalábbis nem első sorban. Alföldi Róbert egy tehetséges ember. Megverve sorsának s hajlamainak minden boldogtalanságával és frusztráltságával. Sorstársai többnyire pótcselekvésekbe, alkoholba, önpusztításba menekülnek, vagy szégyellik magukat. Alföldi a művészetben találja meg boldogtalan életére a gyógyírt. És ezzel nincs semmi baj. Bármelyik színház élén helye lenne, egyetlenegy kivéve: a Nemzeti Színházat. Ugyanis Alföldi Róbert életműve önnön balsorsának lenyomata – ezt azonban mégsem avathatjuk Nemzeti Üggyé. Ez itt a probléma. A felelősség azoké, akik ezt éppen a Nemzeti élére tették. S mindezzel együtt egészen biztos vagyok benne, hogy a Tragédiából Alföldi legjobban éppen a római színt rendezte meg. Ugyanis a római szín a mi korunk, s Alföldi minden bánatával a mi korunk hátsója. (Amúgy persze roppant kíváncsi vagyok, ha mondjuk a debreceni színház igazgatója viccelődött volna szopásügyileg mondjuk a Népszava újságírójával, akkor vajon a Népszava megvédené-e őt. Ugyan! Dehogy védené! Teljes erővel követelné azonnali eltávolítását...)

De hát Magyarország beteg.

Magyarországon a magát szocialistának nevez? és országrablásra szakosodott banda ?rj?ng, ha az állam visszavásárolja a legnagyobb és leger?sebb cég részvényeit az oroszoktól. Mert minálunk, a beteg országban, a szocialisták építik le az államot, b?nszövetségben a liberálisokkal.

Magyarország beteg.

Súlyos beteg.

Állunk a m?t?ben, kezünkben szike. Muszáj m?teni. Vágni, fert?tleníteni, s aztán mindent újakezdeni.

Állunk a m?t?ben.

Baloldalról köpködnek befelé, és próbálják még jobban elfert?zni azokat az üszkösöd? sebeket, amelyeket ?k okoztak.

Jobboldalról egy faékkal, egy rozsdás ácskapocccsal és szaros gumicsizmában dörömbölnek a m?t? ajtaján, a sziklaszilárd ostobaság rendíthetetlen hitével, amely szerint faékkal és rozsdás ácskapocccsal kell gyógyítani.

Hogy is mondta a miniszterelnök a választási gy?zelem éjszakáján? „*Tisztában vagyok vele, hogy életem legnehezebb feladata el?tt állok.*”

Tudtuk mi is.

De erre azért nem számítottunk.

De ha ez a m?tét most nem sikerül, akkor Magyarország meghal.

Ezért nincs visszaút.

Ehhez képest kéretik a maga helyén értékelni akár Alföldit, akár Kónya Pétert – akár akárkit. Mondom még egyszer: nincs visszaút.

Bayer Zsolt, magyarhirlap.hu

Ajánló
